

Veckans dikt hämtad ur Pälle Nävers bok, Livets melodi.

Vid brittmäss

Ny stryker höstens djupa
och mörka celloton
kring dungarna och bergen
och över öde mon,
och gårdens gamla lönnar
som tända facklor står
kring täpporna och taken,
när dag mot afton går.

Med käpp i plöjarhanden
och trygga bondesteg
gör gammelfar sin kvällsgång
utefter bärgad teg;
från kullens ranka aspar
han hör ett prasselsus
och ser hur bladen fladdrar
sim guld i kvällens ljus.

Högt över vikens ljusa
och brittmässklara bro
en vildgås flock sej fjärmar
mot sunnanrymdens ro;
metalliskt klara lockrop
kring nejden klingar ut
och rör vid hjärtats strängar
en ensam, tyst minut...

Den gamle står och lyssnar
i hemlig bävan stum
med sökarblicken lyftad
mot himlens vida rum,
hans trötta längtan vänder
sej bort från jord och höst
och viskar vekt om uppbrott
i djupet av hans bröst.